

[Lenger]

dende kun hr. Ole Vig Jensen, der tør betræde talerstolen – burde forklare nærmere, hvad det egentlig er, dette her går ud på.

Det er mildt sagt et temmelig voveligt løfte at komme med, at ingen borger vil blive udsat for ændringer i skatten som følge af de omlægninger, som man nu planlægger. Der vil naturligvis ske det, at de laveste indkomster kommer til at betale mere og de højere indkomster kommer til at betale mindre; det følger af de skatteskalaer, som vi bruger, og jeg synes, at flertallet skulle fortælle, hvordan de rent teknisk vil undgå den situation. Om ikke andet så må indenrigsministeren kunne fortælle det.

Jeg bemærkede, at ministeren for skatter og afgifter var her lige før, men han er tilsyneladende forduftet, ellers kunne han måske have forklaret, hvad det er for en visdom, der ligger bag det løfte, som man nu kommer med: at ingen borger vil blive udsat for ændringer i skatten. Den tror jeg ikke på, og jeg vil gerne se den af de borgerlige ordførere, der faktisk kan fortælle, at sådan vil det komme til at forholde sig. For det er jo ikke bare et stykke kommunalpolitik, folketinget her er i gang med. Det er jo også et stykke fordelingspolitik. Det er et spørgsmål om fordelingen af byrderne mellem de enkelte kommuner, men nok så meget et spørgsmål om fordelingen af byrderne mellem dem, der har meget, og dem, der har lidt, og det er noget, som naturligvis også vil blive påvirket, i og med at folketinget vedtager de ændringer, som der her er lagt op til.

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Der falder jo nogle krasse bemærkninger til disse lovforslag, og i grunden undrer det mig. Jeg undrer mig også over socialdemokratiets holdning til dem, for så vidt jeg har fornemmet, har socialdemokratiet vel også været enig med regeringen om, at det var vigtigt at lave en sådan omlægning, som der her er tale om, når vi lader hele den sociale finansiering overgå til bloktilskud.

Vi kan formentlig også blive enige om, at det er utrolig mange penge, der flyttes i systemet, og så kunne man måske, hvis man havde temperament til det, glæde sig over, at det faktisk er muligt at flytte så mange penge rundt, uden at der sker de store, væsentlige ændringer, samtidig med at det er lykkedes

at sige, at ingen kommune må rammes mere end 0,3 pct., og sker det, ydes der tilskud til dem af den pulje, som er afsat til formålet.

Jeg vil gerne i den forbindelse sige til hr. Henning Rasmussen, at vi godt kan strides om, hvorvidt der skal stå »yder« eller »kan yde«, men jeg vil gerne præcisere, at det, der står i bemærkningerne til nr. 21, er, at der skal ydes, hvis tabet ligger over 0,3 pct. Det er nøjagtig det, regeringen er gået ud fra, da vi lavede dette her. Det har været et af hovedmålene.

Når der er tale om en overgangsordning, er det naturligvis, fordi hensigten med dette ikke er at lave en permanent overgangsordning, men at kommunerne ganske simpelt skal omlægge deres sociale dispositioner, således at de kan få tingene til, om jeg så må sige, at hænge sammen. Det er lavet ud fra en filosofi, som jeg også troede socialdemokratiet støttede, og som går ud på at knytte dispositionsbeføjelserne og det økonomiske ansvar tættere sammen. Derfor skal der ikke til stadighed laves overgangsordninger, men kommunerne må gøre det, som vi vel alle sammen er enige om herinde, at de på det sociale felt går mere over til det institutionsforebyggende og tilrettelægger deres politik på en anden facon.

Jeg vil gøre et par bemærkninger om dette med skævhederne. Jeg har sagt, at jeg i grunden synes, det er utroligt – og det tror jeg såmænd også at hr. Henning Rasmussen i sit hjertes inderste synes – at det kan lykkes at flytte så mange penge rundt i systemet, uden at der opstår skævheder. For der er jo ikke opstået skævheder, snarere tværtimod. Lovforslagene sigter jo i højeste grad mod at rette op på skævheder, nemlig de skævheder, der er en følge af, at refusionssystemet først og fremmest – som hr. Ole Vig Jensen var inde på – giver de velstående kommuner mulighed for at foretage nogle dispositioner, som i høj grad giver dem en lettere adgang til statsfinansiering. Det er vist ikke rimeligt.

Jeg skal endelig også sige med hensyn til det med skævhederne, at der ikke er belæg for at sige, at skævhederne bliver større. Tværtimod fremgår det af lovforslaget og dets bemærkninger, at det, vi normalt kalder de svagt stillede kommuner, faktisk får en gevinst med dette lovforslag. Det, vi kalder de 40 fattigste kommuner i landet, vinder, som socialdemokratiet også må kunne se, 52